

R K T. Ž U P A

POHODA B. D. M.

MARIJA GORICA

God. VII. Broj: 52.

12. rujna 2021.

24. nedjelja „kroz godinu“

Igra li Bog skrivenim kartama li otvoreno?

Božji govor ljudi ne razumiju uvijek i svagda. Premda je Božja riječ pisana za sve ljude i za sva vremena, čovjek ju jednostavno nije uvijek spreman čuti, razumjeti, prihvatiti. Zato Bog često propitkuje čovjeka: raznim životnim pitanjima, kušnjama, darovima i poteškoćama. Temeljno pitanje našega vjerničkog života glasi: Tko je (za mene) Isus Krist? S jedne strane, odgovor na to pitanje vrlo je jednostavan: on je Sin Božji, Spasitelj, Prijatelj i sve ono drugo što o Bogu znamo iz vlastitog iskustva ili što su nam drugi rekli. Na sličan način, na Isusovo pitanje iz današnjeg evanđelja: „Što govore ljudi, tko sam ja?“ i „Što vi kažete tko sam ja?“, Petar spremno odgovara: „Ti si pomazanik – Krist!“ Savršen odgovor na ne baš lako pitanje.

Međutim, Bog želi igrati s čovjekom otvorenih karata. On, Krist, Sin Božji, nije došao da svoje učenike oslobodi od nevolje, progonstva, prijezira, odbacivanja i slično. Čak, štoviše, on im uz sve dobro što će primiti kao njegovi učenici nagovješćuje progonstvo i mučeničku smrt. Primjer Božjega sluga, koji vrši njegovu volju, susrećemo u današnjem prvom čitanju iz Knjige proroka Izaije. Božji sluga ne zaklanja svoje lice: ni od pogrda, ni od pljuvanja, znajući da je Bog s njim u slavi i u poniženju. Kroz cijelu povijest Izraela Židovi su lakše prihvaćali (koji puta i jedino) Boga koji je moćan snažan, Boga koji pobjeđuje i uništava neprijatelje (uzmimo samo neke starozavjetne psalme). Na isti ili sličan način razmišljali su i Isusovi učenici. Petar, na spomen Isusove muke, odvraća Isusa. U Matejevu izvještaju, nakon što je Isus nagovijestio svoju muku i smrt, Petar čak govori: „Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se tebi ne smije dogoditi!“ Lako je i prihvatljivo vjerovati u Boga koji sve rješava, koji je moćan i ispunjava sve moje želje. Ali kako prihvatiti i vjerovati u Boga koji kaže: „Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom!“, a te smo riječi upravo čuli u današnjem evanđelju. To čovjek ne može svojim snagama, svojom pameti i životom. Božji je to dar, a zovemo ga dar vjere. Danas zahvalimo Bogu na tome daru. Svakako, treba voditi računa da se vjera djelom – životom potvrđuje, usavršava, osnažuje. Imati vjeru bez konkretnog svjedočenja (pa i po cijenu vlastitoga života) gotovo je nemoguće. Stoga nas apostol Jakov u svojoj poslanici podsjeća i pita: „Može li me vjera (bez djela, bez konkretnog kršćanskog života koji prihvaća križ) spasiti?“ I u naše ime odgovara: Ne može! Znamo, spasenje dolazi po Kristovu križu i s Kristova križa. Zato nas ne treba iznenaditi, kad Isus kaže: „Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom“. Govoriti o Kristu ili o njegovim učenicima nemoguće je bez križa. Stoga nam se valja uvijek iznova vraćati Kristu i

njegovu križu, u kojem ćemo pronalaziti smisao za naš vlastiti križ. U susretu s Isusom otkrivamo Boga koji se do kraja daje: ništa ne zadržava za sebe, ništa ne skriva, Bog igra otvorenih karata. Isus na više mjesta i na više načina svojim učenicima sve otvoreno govori, upućuje i tumači ono što ne razumiju. Jednako tako im govori: sada ne razumijete i ne možete nositi, ali doći će dani kad ćete to moći i kad će se to od vas tražiti. Učenici malo-pomalo rastu u svojoj vjeri, u nasljedovanju Krista i njegova križa. Jedino tako je moguće razumjeti i prihvatiti logiku gubljenja, nestajanja, darivanja... križa. Smijemo i mi danas zamoliti Isusa da nam dadne svoga Duha, da razumijemo, prihvatimo i dajemo. U ovoj euharistiji želimo osnažiti svoju vjeru i hod za Gospodinom. Želimo i mi malo-pomalo rasti u svojoj vjeri. Ona nam pomaže da prihvatimo i nosimo sve ono što našim snagama i pameću ne možemo. Na kraju, još je jedna važna činjenica koju ne možemo izgubiti iz vida. A to je da Isus kaže : hoće li tko za mnom... Isus u potpunosti poštuje moju slobodu: hoću li ili neću, odluka je moja. Želim danas jasno izgovoriti: Da, Gospodine, hoću ići za tobom. Iako je tvoj put, put križa, zajedno sa sv. Petrom želim jasno posvjedočiti. Kome da idem, Gospodine, jer jedino ti imaš riječi vječnoga života. Ustvari, jedino ti i daješ život koji nikada ne prestaje. Amen!

Događanja

IDEMO U MEĐUGORJE! Zbog velikog interesa, organiziramo hodočašće u Međugorje i to od 15. Do 17. listopada ove godine. Polazak planiramo u petak, 15. listopada u 6 sati ujutro od župne crkve u Mariji Gorici, a povratak planiramo u nedjelju, 17. listopada oko 20 sati. Cijena prijevoza, smještaja i hrane iznosi svega **580,00** kuna po osobi. Vjerujem da ima dovoljno cijepljenih, ali mogu ići i oni koji imaju potvrdu o preboljenju kao i oni koji se trebaju testirati ako nisu ni cijepljeni, ni preboljeli bolest covid-19. Naravno da se takvi moraju testirati prije puta ovdje, ali i u Međugorju prije povratka. Za prelazak preko granice dovoljna je valjana osobna iskaznica. Sve ostale informacije iprijave zatražite u župnom Uredu!

Iz života župe

Još do srijede, 15. rujna je moguć upis djece među kandidate za sakramente! Kako je bilo oglašavano cijelo ljeto, sada kada je započela nova školska godina, želimo započeti i vjeronaučnu godinu! Zato najavljujem i prvi roditeljski sastanak za roditelje naših prvoprijetnika i krizmanika, iduće nedjelje, 19. rujna nakon mise u 11 sati!

Iako su naše orgulje obnovljene, još nije u cijelosti obnovljeno kućište, pa očekujemo tijekom mjeseca rujna i radove na detaljnoj obnovi kućišta. Također, bilo je predviđeno da će se zadnja faza obnove propovjedaonice napraviti od

15. rujna do 25. rujna, sada se pojavila nova situacija. Naime u drvu propovjedaonice je uočena štetočina, crvi koji napadaju drvo. Zato će se prvo

morati napraviti tzv. fulmigacija, odnosno tretiranje vrlo opasim plinom. To je prošle godine napravljeno i na ustroju orgulja. Sada će se to napraviti na propovjedaonici i to upravo u tjednu pred nama: od 13. do 17. rujna, a onda će se, nadamo se, u ostalim danima rujna dovršiti svi ovogodišnji radovi u našoj crkvi. Ipak koncert koji je planiran za nedjelju, 26. rujna bit će održan! Ali u 17 sati!

Još nam je ostalo dosta radova i u crkvi sv. Križa, no vidjet ćemo kojom dinamikom će se obavljati radovi na sanaciji od potresa, kako bi i u toj crkvi mogle početi redovite mise nedjeljom, kako je planirano, u nedjelju, 19. rujna.

Sada je već osjetno kraći dan, pa će svete mise radnim danima od ovoga tjedna biti u 18 sati. Nedjeljni se raspored neće mijenjati. No, promijenit će se malo uredovno vrijeme Župnog Ureda. Poslije podne će Ured biti otvoren od 16 do 17,30, a prije podne će raditi kao i do sada od 8 do 9 sati! U to vrijeme nastojte

zvati ili doći za bilo kakve potrebe! Za hitni slučaj, npr. Ispovijed i/li bolesničko pomazanje za bolesnika, zovite u bilo koje vrijeme, slobodno i na mobitel!

Lijepo molim sve župljane da nedjeljom ne planiraju berbu ni bilo kakve druge poslove! Vjernici ne rade nedjeljom i nema opravdanja za izazivanje onih koji nisu vjernici, a koji onda prigovaraju da su vjernici gori od onih koji to nisu. Svake se godine pojavljuju isti problemi: u mjesecu rujnu počinju berbe grožđa, pa onda kukuruz, pa drva... Važno je primjerom pokazati da smo vjernici! Svi će stići sve napraviti, ali nedjelju ostavite za Boga, obitelj i odmor!

MOLITVA ZA POČETAK ŠKOLSKE GODINE

Gospodine, Bože naš, ti si nam očitovao svoju ljubav i darovao nam milost da budemo tvoja djeca. U Kristu, svome Sinu pokazao si nam uzor novoga čovjeka i preobrazio nas svojim uskrsnućem, da rastemo u mudrosti, dobi i milosti.

Oče svjetlosti, svojom blizinom prati i blagoslovi učenike, nastavnike, profesore i sve djelatnike škola. Moćnom rukom štiti i jačaj sve lčanove odgojne zajednice i učini plodnima njihove napore, da novi naraštaji napreduju u stjecanju znanja i kršćanskih krjeposti.

Roditelje neprestano potiči na očitovanje ljubavi u odgovornosti za ljudski i vjernički odgoj svoje djece, a djeci otvori srce za prepoznavanje žrtve njihovih roditelja. Odgojiteljima udijeli strpljivost i brižnost u služenju mladima i u usmjeravanju njihova života prema dobru.

Učini naše škole ozračjem ljepote zajedništva u kojemu će se i učenici i učitelji upućivati u istinu, slijedeći vrijednosti Kristove žrtve i nepodijeljena srca – poput Blažene Djevice Marije – prianjati zu izvor vječne radosti.

A sve nas prožimaj svojim Duhom i prati zagovorom Goričke Marije od Pohoda da se nesebično zalažemo za izgradnju civilizacije ljubavi na hvalu i slavu tvoga imena. Po Kristu Gospodinu našem. Amen!

Razmišljanje uz Uzvišenje svetog Križa

Ovaj tjedan se slavi svetkovina Uzvišenja svetoga križa, kojom se još od starine iskazivala počast svetom križu koji je u Jeruzalemu pronašla [sveta Jelena](#), majka cara Konstantina. Ali bez obzira na taj događaj iz 4. stoljeća, još od novozavjetnih spisa, točnije u Ivanovu evanđelju, bilo je jasno da Isus o svojoj smrti na križu govori kao uzvišenju. Pa i u današnjem odlomku smo čuli kako Isus veli da će biti podignut. Stoga današnjom svetkovinom ne častimo samo drvo na kojem je Gospodin bio raspet, nego iskazujemo zahvalnost njemu koji je za nas bio podignut na križ – uzvišen na križu.

A da bi mogao govoriti o razlozima i značenju Isusova uzvišenja na križu, [sveti Augustin](#) će najprije naglasiti da je on sišao s neba među nas, utjelovio se i postao smrtni, kako bi se mogao obračunati sa smrću, protivnicom života koja je ušla u svijet sotonskom zavišću i našim pristankom na grijeh: „Sišao je pak, i umro je, a sama smrt nas je oslobodila od smrti. Smrću usmrćen, ubio je smrt. A znate braćo da je smrt ušla po đavoljoj zavisti u svijet. Bog nije stvorio smrt; Pismo to kaže, niti se raduje, veli, zbog propasti živih: stvorio je sve da bude. A što ondje veli: Smrt je ušla u svijet zavišću đavolskom. K smrti kojoj nas sotona napaja ne dolazi čovjek vođen silom: đavao nije imao moć prisile, nego lukavost uvjeravanja. Ne pristaješ li, đavao ti ništa ne može: tvoje pristajanje, čovječe, odvelo te je do smrti. Od smrtnoga rođeni smo smrti, od besmrtnih postali smo smrtni. Od Adama svi ljudi su smrtni: Isus pak Božji Sin, Riječ Božja, po kojem je sve stvoreno, jedini jednak Ocu, postao je smrtni, jer Riječ je tijelom postala i nastanila se među nama.“

A što se tiče Isusove smrti, Augustin će istaknuti kako je veliko otajstvo što je prihvatio biti podignut na križ kako bi na križu pobijedio smrt, a nas oslobodio te iste smrti: „Dakle smrt je prihvatio i smrt je objesio na križ, te se tako smrtnici oslobađaju same smrti. Što se dogodilo kao pralik kod starih, to Gospodin spominje: I kao što je Mojsije, reče, podigao zmiju u pustinji, tako ima biti podignut Sin Čovječji, da svaki koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.“ Tumačeći potom značenje pojedinih elemenata iz tako neobične, gotovo proturječne, usporedbe koju je Gospodin izrekao, naglasiti će sljedeće: „Što su zmije koje ujedaju narod? Grijesi proizišli iz smrtnosti tijela. Tko je uzdignuta zmija? Smrt Gospodinova na križu. Jer je naime od zmije došla

smrt, po liku zmije je predočena. Zmijin ujed je smrtonosan, Gospodinova smrt je životna. Promatra se zmiju kako bi se zmiju obesnažilo. Što to znači? Promatra se smrt, kako bi se smrt obesnažilo. Ali čija smrt? Smrt života: ako se tako može reći: smrt života. Doista jer se može reći, čudesno se kaže. Zar ne će trebati reći ono što je trebalo učiniti? Zar ću se ustručavati reći ono što se Gospodin poradi mene udostojao učiniti? Nije li Krist život? A ipak na križu je Krist. Nije li Krist život? A ipak umro je Krist. Ali po Kristovoj smrti, umrla je smrt, jer umrli život je ubio smrt, punina života progutala je smrt, smrt je progutana u Kristovu tijelu.“

Tako je Gospodin na križ uzvišeni, pobijedio smrt. No tim svojim uzvišenjem je konačno uzvisio svoju ljudskost u nebesku slavu, te je tim činom uzvisio i svakoga koji vjeruje u njega. On je po svom uzvišenju na križu napravio onaj prvi korak konačnog eshatološko uzvišenja u slavu Očevu, kako bi svima koji vjeruju i koji ga gledaju mogao biti znak. A gledajući u njega uzvišenoga na križu i po križu u nebesku slavu, pozvani smo ga nasljedovati, te tako ova svetkovina postaje i svetkovina našega uzvišenja u slavu Očevu. Prihvatiti nam je stoga sveti križ Gospodinov, staviti ga na časno, uzvišeno mjesto u vlastitom životu, jer jedino po njemu možemo doći do konačnog uzvišenja i proslave vlastite ljudskosti. Vjerujmo u onoga koji je bio podignut na križ, kako bismo primili vječnu i božansku slavu kao plod njegove proslave na zemlji. Promatramo ga u pustinji svoga života kako bismo na putu ovom suznom dolinom bili zaštićeni od ujeda otrovnica koji nam truju iskonski život i dovode u pitanje dolazak u zemlju obećanja. Pritjelovimo se njemu koji je sišao s neba, kako bismo bili dio njegova slavnoga tijela kojemu je on Glava i koje je proslavljeno i proslavlja se na nebesima i po svakom udu koji ljubavljaju ostaje njemu pridružen, te ne propada nego ima život vječni.

Obavijesti

4.

PON	13. IX.	Ivan Zlatousti		
UTO	14. IX.	Uzvišenje sv. Križa		
SRI	15. IX.	B.D.M. Žalosna		
ČET	16. IX.	Kornelije i Ciprijan		
PET	17. IX.	Robert Bellarmino	18h 18,30h Marija Gorica	<u>Zajednička sv. Misa</u> Vjenčanje: <u>PALADINA - KRALJEVIĆ</u>
SUB	18. IX.	Josip Kupertinski	18h Marija Gorica	+ Ivan Kodžoman, <i>uz rođendan</i> ; Nikola i Marija Pernar
NED	19. IX.	<u>25. nedjelja „kroz godinu“</u>	8h Marija Gorica 9,30h Sveti Križ 11h Marija Gorica	+ Stanko, Dragica i Ante Barišić + Marijan Stančin <u>ŽUPNA SV. MISA</u> i krštenje: <u>LEON DEBOGOVIĆ</u> <u>roditeljski sastanak</u>

U petak, 16. rujna u 18 sati imamo zajedničku sv. Misu za ove pokojnike: + Stanko Sutlar, *rođ. i god.*, Dragutin Kiseljak, Drina i Dragutin Vranaričić